

Lovforslaget var inddelt i to Afdelinger, A og B, men det viste sig under Forhandlingerne i Udvalget, at det vilde komme til at virke saaledes, at nogle af de Bestemmelser, som stod under Afsnittet „Nye Jernbaneanlæg“, ogsaa vilde være gældende under det Afsnit, der omhandler bestaaende Jernbaneanlæg. Derfor blev vi enige om, at da Loven som saadan ikke vilde lide ved, at den kom til at bestaa af kun eet Afsnit, og at dette ikke vilde medføre Ulemper af nogen Art, var det bedst at gøre Loven til et sammenhængende Hele.

Til § 1 er der foreslaaet et Par Ændringer, hvoraf den første gaar ud paa at forstærke Loven og klargøre den, idet de halmdukkede Tage, om hvilke vel ikke mange ved synderlig Besked, gaar ud som teknisk Udtryk, men i Realiteten bibeholdes, saaledes at saadanne Tage ogsaa vil være medindbefattede under Loven og i det hele taget alle Tage, om hvilke man kan sige, at de er brandfarlige. Der er endvidere en Ændring til sidste Stykke i § 1, der nu lyder saaledes: „Forsaa vidt der erhverves Grund til fremtidige Udvidelser, vil de ovennævnte Afstande være at regne fra Midtlinien af det Spor, som efter Udvidelsernes Gennemførelse er Ejendommen nærmest“. Vi har i Udvalget været klare over, at det er lidt for svagt, idet der vistnok her kun er tænkt paa de Udvidelser, der betegnes som Dobbeltspor, medens man ikke har tænkt paa de Udvidelser, der kan ske paa Stationerne til Udvidelse af selve Spornettet. Derfor har vi givet Bestemmelsen en Affattelse, saaledes at den ogsaa kommer til at omfatte disse, idet vi har affattet den saaledes: „Erhverves der Grund til fremtidige Udvidelser, vil de ovennævnte Afstande være at regne fra Midtlinien af det Spor, som paa det erhvervede Areal kan komme til at ligge Ejendommen nærmest“. Den omfatter altsaa alle de Tilfælde, der kan tænkes ved en saadan Udvidelse, men hindrer ogsaa en Bebyggelse for nær til Spor, der i Fremtiden kunde komme paa selve Stationspladserne.

Til § 3 er der stillet et lille Ændringsforslag, som kun skal klargøre, at det er Meningen, at man i Høstens Tid godt maa have Hø og Halm staaende i nærmere Afstand end paa andre Tider, men det maa kun være Afgrøder, der staar til Tørring, det maa ikke være Afgrøder, man kører sammen lige opad Jernbanen, f. Eks. med det for Øje at tærsk dem. Saa vilde Damptærskningen let kunne skabe en Ilde-

brand, medens Jernbanelokomotivet fik Skylden derfor.

I Lovforslagets § 4 staar der, at „Ejeren beholder i øvrigt Raadigheden over de paagældende Arealer, men er, efterhaanden som Arealerne afdrives, pligtig at beplante dem paa ny“. Vi har ikke i Udvalget kunnet se nogen Begrundelse for den sidste Bestemmelse, idet vi ikke kan se, at Jernbanerne har nogen som helst Interesse i, at afdrevne Skovarealer vedbliver at være Skovarealer. Det maa være Fredskovbestemmelser og andre Forhold, der gør sig gældende der.

Til § 5 har vi stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at hvor der i Øjeblikket ikke findes Skov langs med en Jernbane, men Ejeren ønsker at beplante et Areal, skal han ikke vedligeholde de Sikringsanlæg, som han maa anlægge for at faa Lov til at have Skov der, men al Vedligeholdelse skal paahvile Jernbanen, idet vi derved mener at faa større Sikkerhed for, at Vedligeholdelsen bliver effektiv, saaledes at der ikke kan opstaa Uoverensstemmelse om, hvor vidt det paagældende Areal er holdt vedlige, som det skal holdes. Der vil vistnok ogsaa ved at opretholde Vedligeholdelsespligten opstaa ret indviklede Forhold, som det vilde være lidt vanskeligt at komme udenom, idet der kunde være Tilfælde, hvor et Areal var saadan beplantet, at Vedligeholdelsen af største Delen deraf maatte paahvile Jernbanen, medens en lille Del vilde komme til at paahvile Ejeren. Man er derfor enedes om, at Vedligeholdelsen af disse Brandbælter skal paahvile den paagældende Jernbane.

Endelig er der foreslaaet en Ændring til sidste Paragraf, men Nødvendigheden af den er saa indlysende, at jeg ikke skal udtale mig om den.

Jeg skal hermed anbefale samtlige Ændringer til Vedtagelse, idet jeg haaber, at vi herudaf skal faa en god Lov, der vil komme til at virke nyttigt og helst ogsaa til at virke hurtigt.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg kan tiltræde samtlige de af Udvalget stillede Ændringsforslag, som jeg saaledes anbefaler til Vedtagelse, men jeg kan ikke forsvare at forlade denne Sag uden samtidig at spørge den ærede Ordfører (J. Andersen), om han ikke kan sige mig noget om, hvorledes det gaar med det Lovforslag, der hører saa nøje sammen med dette, og som angaar